

"Danstieren,"

et halvregentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

"Danstieren" udkommer hver Onsdag i Lørdag.

Pris pr. Aarvang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

"Danstieren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udførelig Dødsattest modtages af Udgiverne og af Gælder er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlov.

Naar Læsere henvender sig til Folk, der avventer i Værelset, enten for at købe hos dem eller for at lade Oplysninger om det avventende, bedes de altid omtale, at de jaa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gavnlig nytte.

Hvordan skal det blive bedre?

Præstemanglen eller Trang for flere Præster har jo faaet en temmelig almindelig Drøftelse, og det meste som er fremkommet har vel ogsaa været belærende og til Glæde for mange, om det nu bare kan blive bedre, derfor lad det ikke blive ved en Fagtingning i Luften eller paa det uvisse, men en Fagtingning mod et Ende, paa det visse, i Herrens Naam og for Herrens Sag.

At der findes Mangel til Præstemangel hos vore Præster saavel som hos Menighederne er jeg ikke i Tvivl om, hidindtil har der været lagt mest Vægt paa Fjelsen hos Menighederne, maatte den ogsaa vise sig mest hos dem? Denne Gang vil jeg i Stedet for at fremdrage Svagheder, anbefale et Universalmiddel, som vil forandre Forholdene til det bedre om det benyttes, og det bør tages af Præsterne saavel som Lagfolket, thi det er et ufejlbarligt Middel, som vil virke til stor Gavn baade for Nibben og for Fremtiden, læs om dette Middel hos Matth. 7, 12 og Kol. 3, 17.

Vi trænger til at lære dette Ord lidt bedre, jaa Ordet bliver en Levevej, og det baade for Præster og Lagfolk, hadde det været saa, vilde Stillingen være bedre i Dag, lad det jaa blive bedre for Fremtiden.

Vi har ikke alene Trang for flere Præster, men for bedre Præster, dem vi har trænger alle til mere eller mindre Forbedring, enten Vedkommende tror det eller ej, og hvor jeg tænker Forbedringen skal ske er færlig paa Udbannelsens Omraade, og der har de vordende Præster store Fortrin, naar bare Livet ikke kommer til at træde i Baggrunden for Læren, thi Livets Udvikling i Skoletiden, er af stor Betydning, som aldrig bør glemmes.

Et Middel, Danmarkspræster, har været anbefalet, men det har sine store Ulemper. Herfor store Rejsudgifter — og naar de jaa er her, hvad saa? mon de vil gaa til en lille Missionsvirkningsformidling, som med, mon de vil arbejde for en Vøn, som der hvides vore Præster paa Missionsmarken, mon de vil gøre hvad saa mange har gjort ved Begyndelsen, anstaafe Kæretøj m. m. og jaa fæste Tusinder af Mil om Været for at famle vore adspredte Landsmænd, ja, det er jo Randvirkningsformidling, indvender een og anden, de skulle til Byerne; men skal vore Præster herovre da sættes til Side, jeg mener, som nogen herover, skulle de de hvoertens stilles foran eller bag ved, men lige med vore egne Præster, og da tvivler jeg paa, vi vil jaa ret mange.

Sammen med de andre Midler, som har været anbefalet, beider jeg jaa alle, som ønsker flere Arbejdere og bedre Høstens Herre udbende Arbejdere i sin Høst, brug flittigt det i Guds Ord anbefalede Middel, anvend det i Samfundsarbejdet i Forholdet mellem Samfund og de enkelte Menigheders Missioner, Præster og Missionærer, og omvendt disses Forhold til Samfundet og dets Gerning ved Skolerne og de forskellige Missionsfelter, og anvend det imellem Embedsbrødre indbyrdes. Tag kun et godt Forraad af denne Medicin med til Været, og brug den jævnlig, da kan vi nok trods alle Vanskeligheder jaa et godt og vellykket Aarsmøde.

H:

Menneftets Værd sidder i Hjertet, Beværet det rent og ubeflittet! G. T. g. n. t.

Hvad er Sandhed?

Saaledes kommer man næsten uutilkærlig til at spørge, naar man nogenlunde har fulgt med, hvad der i den senere Tid har faaet at læse i "Danstieren" angaaende Præstemangel i dorte Kirkesamfund m. m.

Dette Ordskifte har vel nok gjort den Tjeneste, at det har sat Tanter i Bevægelse hos mange. Og det er jo godt. Men det gælder om enhver saadan Sag, at skal dens Drøftelse i det hele taget gavne, jaa maa der sigtes strengt paa Maalet — Sandhedens Erkendelse.

Det er nok mere end Snaat, at Guds og hans Kirkes Hæder er paa Færd for at gøre Stade ved enhver Lejlighed. Jeg tvivler ikke om, at alle, som har deltaget i denne Drøftelse, har gjort det i bedste Hensigt. Men ikke desto mindre synes det mig, som det er lyftedes Djævelen i denne Diskussion at jaa indsmuglet adskilligt, som er langt mere skadet til at stabe end gavne den Sag, man har ønsket at fremme.

Hvad er Sandheden i den omstrevne Sag? For mig staa det klart, at den for. dan. Kirke har god Brug for flere Præster af den rette Slags. Og med den rette Slags mener jeg Mand, som fra Troens, Begavelsens og Dannelsens Side er stikede til Præstegerningen, og som med saadan Stikethed forbinde Kærlighed til vort Folk og Missionen iblandt det, lige meget enten vi jaa finde disse Mand i Amerika eller i Danmark.

Der er færlig een Ting, der har berørt mig, og det er, at Skylden for Præstemanglen har været lagt paa Menighederne. Lad være, at det er frendet af Menighedsmedlemmer og ikke af Præster. Jeg har ikke lagt saa nøje Mærke til det. Og lad være, at der kan være nogen Sandhed deri. Det er i det hele taget uheldigt saadan at udbelde Skyld.

Her er to Ting, vi maa lægge Mærke til. Den Del af vort danske Folk i Amerika, som er sig sin Kirkeforhold bevidst, og som er levende med i vort missionsarbejde og kirkeopbyggende Arbejde, den har i Reglen snarere været runghaandet end tarrig over for Præsterne og i det hele taget over for Guds Riges Sag. Og det er jo egentlig dem, vi skriver for, og saabant er næsten tilfældigt til at gøre dem forsagte. De stribe ofte med os, under trange Kaar.

Saa er der noget andet, jeg anser for uroftelig Sandhed. Som Karene gaa, føler jeg mig mere og mere overbevist om, at hvoertens Menigheder eller Præster, ej heller begge i Fællesskab formaar at staae Kirken de rette Tjener. Det maa komme dertil med os, at vi i dyb Erkendelse af vor Afmagt i jaa Henseende kunne, hede Høstens Herre, at han maa udbende Arbejdere i sin Høst. Han og han alene formaar det. Og maatte denne Drøftelse bidrage en Smule til Erkendelsen af denne Sandhed, jaa har den gaaet til sin rette Plads.

Det var jaa "Statistikken". Den har jo berettiget Krav paa Opmærksomhed som Bidrag til Sandhedens Erkendelse.

For vort eget Samfund Vedkommende burde vi da hente Tallene fra vor egen sidste Statistik, nemlig Sekretærens Indberetning, sammenlignet med Kasserens. Der se Tallene saaledes ud: Medlemmer 20,000 — tondremerede Medlemmer 10,500 — sidste Aars Bidrag \$13,356.93, altsaa godt og vel \$1.25 pr. Kommunitant i Gennemsnit.

Og jaa det, der var frendet om "Nerteri" eller "Energi". Det er en meget tidben Sag at udtale sig om, føler jeg. Men det graver dog saadan ind i vor Kirkes Tilstand, at det ogsaa her nok er værd at spørge, hvad er Sandhed?

Jeg burde maatte tie angaaende det Arbejde, jeg selv har været med i, og det, vi staaer midt i. Men altsaa i Sandhedens Interesse og i Erkendelse af, at vi stulde Gud Eren og Tak for alt, fordrifter jeg mig til at sige, at vor dansk-ameritanske Kirkehistorie vist vil vidne om en Del Energi hos "Den for. dan. Kirke's" Arbejdere.

For Resten bragte de to ansønte Ord mig til at tænke paa nogle kendte Ord af en for. amerikamer — "Maae haste slomly". Der har til Tider ikke manglet paa Liv og Hart i Arbejdet med vore forskellige Opgaver, men det staaer for mig, som vi har manglet den Erfarings, som ovenansønte Ord er Udtrykt for. Vi har i flere Retninger villet være stærkere afsted, end vi har haft Evne til. Om saa Energiens funde staae over i Nerteri, stulde det ikke være underligt.

Der har i de senere Par Aar gaaet igennem Samfundet en udbetragende Hæftelse af, at vi staae overfor et dybt Punkt i vor Udvikling. Men ogsaa her nytter det ikke at begynde at udbelde Skyld til Høire og Venstre. Baae de Kirkeraadet og andre Embedsmænd, saavel som almindelige Samfundsmænd har vist gjort hver sit

bedste for at jaa Studen i Gang; det er nok bedre i Dyrkthed at beider vor almægtige Herre om at hjælpe os over det døde Punkt.

Og hvor stulde vi jaa jaa flere Præster fra? Her fra vort eget Folk i Amerika eller fra Danmark? Det reise Svær paa dette Spørgsmaal er sikkert ikke et Enten-Eller. Det er et forteret Sted at lægge Vægten. En Modfærdning her er sikkert ved stikket til at gøre Stade, til at nedbryde i Stedet for at opbygge.

Den lutheriske Kirkes Historie i Amerika afgjør herlige Vidnesbyrd om, at Teologer fra Hjemlandene kunne blive til stor Vælgensel blandt hver sit Folk her i Amerika. Jeg skal ikke gaa videre ind paa den Sag, kun nævne nogle jaa Mænd. Tank paa Nihlenberg, den lutheriske Kirkes Patriark i Amerika, og tank paa Dr. Walter. Man dele hans Anskuelse eller ikke, jaa maa man indrømme, at han har været til underlig stor Vælgensel blandt det tyske Folk i Amerika. Og hvilket uberegneligt Værd har ikke Professorerne Haselquist og O. Olsen haft for den lutheriske Kirke blandt vort Frændesolk i Søenstjerne?

Ved Siden af disse Navne kunne stilles mange andre baade blandt Tyskerne, Sørenstjerne og Nordmændene. Men Historien vidner ogsaa om mange herovre fra, som have arbejdet til stor Vælgensel i Kirken her, baade ved Grundlæggelsen og senere. Men der er sikkert heller ikke Mangel paa Vidnesbyrd om daarlige eller middelmådige Mand fra begge Sider af det store Hav. Det er Manden, der kommer an paa, ikke hvoort fra han er.

Men en Bemærkning maa jeg endnu tilføje om Danmarkspræsterne: der burde hvoertens tænkes paa eller tales om, "at leve villet". Det er Historiens Vidnesbyrd, at de Teologer fra Hjemlandene, som have været til nogen større Vælgensel blandt deres Landsmænd i Amerika, det er saadanne, som have delt Nyhæggelighed og i det hele taget Livsstaarene med dem, de arbejdede iblandt, og de har lagt hele deres Livsgerning i Kirken her. Sele den Tante, at det er kun noget midlertidigt med Danmarkspræsterens Arbejde her, synes jeg, maa staa baade dem selv og andre i Vejen.

Lad os, begge Parter, minde Jesus til, "hoo der vil blive stor iblandt eder, han være eders Tjener, og hoo der vil være den øverste iblandt eder, han være eders Tjæl." (Matth. 20, 27, 28). Snaat nytter ikke her; Sigtefærd, som jeg mere og mere værre. Arbejde, tjene og atter arbejde, tjene! Det er hvad der vil være Frugt.

At der i denne Diskussion endog stulde indblandes Sigtefærd for faldt Lære og Landsretning, det var da underligt; thi det var der jo da ingen Brug for. Og det var sørgeligt; thi det er noget af det, som mest er stikket til at forstyrre Samarbejdet. Stulde vi nogen Sunde finde en Broder paa saadanne Afveje, jaa lad os endelig ikke gaa til Bladene med vor Anklage eller Formaning. Der er sandere og bedre Veje at gaa med den Slags. Og jaa i det Stikke burde vi følge Guds Ord. A. M. A. n. d. e. r. s. e. n.

Til ovenstaaende skal "Dit." knytte nogle jaa Bemærkninger.

Det er altid vanskeligt for Mennefker at jaa Skylden lagt paa rette Sted, ligesaa naar det gælder vort Samfund's Præstemangel.

Men det bør erindres, at "Dit." har lagt Skylden — ikke hos Præsterne — men hos Samfundet. Samfundet kan med Guds Hjælp ogsaa jaa løstet den Skyld, hvis det vil famle Kræfterne til en saadan Præstefole, at vi i Retning af Udbannelsen ikke fænter men hader Niveaet. Jaaer vi en Præstefole med Lærene, som selv er i Besiddelse af den fornødne Forudbannelsen i de teologiske Vidensfelter og Sikkerhed i Biblens Grundsprag, og som forstaaer at opmuntre Gieverne til ihærdigt Studium og endelig tan glæde sig over de unges Trostforhold og omgaae dem paa dette Punkt med en fast Kærlighed, da tvivler jeg inderst i Sjælet om, at vi ikke skal komme til at lide af Præstemangel.

Jeg har, da jeg talte om "Nerteriens" og "Energiens" Væse albedes ikke nægtet, at der tilidligere er vist Energi. Jeg talte kun om Sjællitet, og det synes Pastor Andersen jo selv at tale om et dybt Punkt — hvilket er just det samme som Nerteri.

Men jaa maa vi efter alle Lode have en færlig Kraft anvendt til at jaa Svingshulet drejet blot en Lomme frem over Dødspunktet. Det er den Lomme, Ordskiftet i "Dit." tilidligere, og under Bønnens og Naadens Mand skal vi vel naa til Sving igen.

I alt det øvrige Samfund, "Dit." jaa meget som vel mulig med Pastor Andersens Ord, at det er en ren Glæde at stikke Tankerne ud til Døvevejse.

Hermed er jaa Ordskiftet angaaende "Præstemanglen" endt for "Dit."

Vedkommende, og vi skal kun opsummere Resultatet næste Gang.

"Dit." Red.

Er vi Jndfiddere?

Dette Spørgsmaal fremkommer naturligt hos een, naar man læser Pastor J. Pedersens Stykke i "Danstieren" for 30. April med Overkriften: "Er der virkelig Fare paa Færd". Deri skriver han blandt meget andet: "Og jeg vil ogsaa sige i denne Forbindelse, lad ikke os, som er kommet fra "Den danske Kirke," lægge an paa at gøre Uro i det Samfund, vi har søgt Husly hos; thi dermed vil vi hvoertens tjene os selv og Samfundet." Ja, naar man læser dette, som een af dem, der er kommet fra, hoo Pedersens talder: "Den danske Kirke," jaa fremkommer naturligt dette Spørgsmaal: "Er vi Jndfiddere?"

Thi dersom vi har søgt Husly hos et andet Samfund, jaa maa vi jo sidde til Leje der. Men saaledes kan vi set ikke i "Den forenede Kirke" være tjent med at opfatte Stillingen, hvoertens fra den ene eller anden Side. Det var jo set ikke det ene Samfund, der gik hen til det andet og bad om, "Husly"; men det var begge Samfund, der gik hinanden i Møde og rakte i Kærlighed og til Guds Ære hinanden Haand og Hjerte, og lovede hinanden, at de fra nu af vilde arbejde sammen som et — som en forenet Kirke.

Jeg tror, at jo mere, vi kan tale og skrive om den forenede Kirke, og jo mindre om de to forhenbærende adskillige Kirker — bedst — desmere vil vor Tale og Strift tjene til Fred og indbyrdes Ophæggelse. Dette i broderlig Kærlighed. J. S. p. e.

Hvorfor jeg ikke optog for og heller ikke optager nu.

En Redegørelse.

I "Danstieren" Kirkeblad" for i Dag, d. 14. Maj 1902, findes en Artikel under Overkriften: "Hvorfor jeg ikke svarede for og hvorfor jeg ikke svarer nu" — af Pastor Chr. Falck.

Artiklen former sig i Slutningen til et Angreb paa mig, hvorfor jeg følger mig tougen til at fremkomme med min Redegørelse.

Pastor Falck skriver: "Naar der heler ikke nu i "Danstieren" ses Svær paa, hoo der dels ligefrem, dels mindre ligefrem i de sidste Nr. af samme Blad som i tidligere Nr. har travet Svær fra min Side, ej heller Rettefærd af Misforstaaelse af, hoo jeg har frendet, har det sin Grund i, at "Danstieren's" Redaktør ikke har optaget, hoo der er bleven ham tilsendt de s a n g a e n d e. Jeg skal her indstrænge mig til at protestere mod en jaa partist Brug af vort Samfund's Organ. . . . " Længere nede meddeles, at jeg ikke har villet optage Rettefærdne til Pastor Falcks Statistikk.

Overskriften disse Bestyrdninger skal jeg opløse følgende: Det er jaa langt fra, at jeg ikke har villet optage "Rettefærdne", at de tværtimod findes i forrige Nr. af "Dit." — hvoertens Pastor Falck kan paafaa, at min Villie har spillet nogen Rolle der, indrer jeg ikke, da jeg ikke har villet et Ord eller en Linie med ham om den Sag. Men muligvis han i sin Jver for at ramme mig har forevæstet sit Onste og min Villie.

Dette Punkt er jo indlertid ubetydeligt. Underleedes forholder det sig med Pastor Falcks først førte Ord. Det synes jo at maatte fremgaa af dem, at jeg ligger igde med "Svær" eller noget i den Retning.

Hans Mening synes i det mærkelige Sprog, han først, at maatte være den: "at naar der ikke ses Svær i "Dit." paa, hoo der er bleven travet Svær til fra hans Side, ej heller Rettefærd o. f. v., har det sin Grund i, at jeg ikke har optaget, hoo der er bleven mig tilsendt de s a n g a e n d e.

Til denne Infirmation skal jeg fortælle jaa: Fra Pastor Falck har jeg aldrig modtaget noget som helst "Svær", lige saalidt som jeg har travet noget. Der er ikke tilsendt mig noget som helst "desangaaende."

Vel har jeg to Artikler liggende fra Pastor Falcks Haand, men ingen af dem har det mindste med "Svær" at gøre.

1) Den ene er over et halvt Aar gammel: en lang Boganmeldelse, som jeg har lovet at optage, naar vi har god Plads. Og denne er altsaa frendet et halvt Aar før der var noget at "svære" paa.

2) Det maa jaa vel være den anden, Pastor Falck refererer til. Denne Artikel, der giver sig ud for at være frendet af en anden, kan dog formentlig ikke stulle gælde for "Svær" fra Pastor Falck. Ellers hadde den vel haaret hans eget Naam.

Jeg kan beskuden med min bedste

Villie ikke finde Spor af "Svær" i den, da den slet ikke angaar den Sag. Pastor Falck mente at stulle svære paa. Den handler kun om Pastor Vig's Begjæring og tan af mig ikke offentliggøres, da den for at gøre sin Bøit tilstrækkelig stor bliver nødt til at misantelliggøre alle hans Medprofessorers og Elevens Lutherdom paa det Tidspunkt, han forlod Skolen i Blair. Selvfølgelig er det hele, som alt, hoo der af den Art kommer fra Pastor Falcks Haand, uden Stygge af Bedis.

Da denne Artikel altsaa maatte fremtænde berettiget Harme over den løse Bestyrdning mod Pastor Vig's Medlærere og Eleverne i hans Tid, og da Artiklen, trods dette Angreb paa Personer, har et faldt Naam, har jeg ikke optaget den.

Og ethvert rettentende Mennefte vil give mig Ret heri. Men hoo bliver der jaa af Pastor Falcks Anklage mod mig? Jntet, med mindre en vilde nypne: si taquisfæs, filosofus manifes. En anden vil maatte anføre det Sde Bud.

Alt Slutning skal jeg bemærke, at den ovennævnte Artikel vil blive tilbagelagt Pastor Falck, efter først at have afstrevet til Brug paa rette Sted og i rette Tid.

Harald Jensen.

Det stærke Hjerte.

"Dannebrog's" Medarbejder Graal (Gulger Rosenberg), der, ligesom "Politikens" Medarbejder Henrik Caustling, bestaaende er paa Farten, var i April i St. Petersburg, hvoortra han har sendt "Dannebrog" et Brev, som Bladet trykker med ovenstaaende Overskrift.

Petersborg, skriver Graal, er det lille Hjerte i et uhyre Legeme — men et stærkt Hjerte. En Høelse i dette Hjerte mærtes ud i de mindste Fjebre af Rømpelgemet. . . .

Petersborg gør vel not et slot og fornemt Indtryk, men der er ingen Stil i det hele. Stulde jeg karakterisere Ruslands Hovedstad, da kunde jeg gøre det i disse Ord: Flotte Bygninger uden Stil, smukke Mennefker uden typist Karakter, ubstrakt Frihed undtagen i Politikk. . . .

Befolkningen er smut, fordi den er jaa kosmopolitisk; jo mere blandet, desto smukkere — det er den Erfaring, hvoortil jeg altid kommer. Gennem et Aarhundrede har Petersborg blandet Blod med de tallose forskellige Folkeslag, hvoortaf det magtige russiske Legeme bestaar. . . .

Det er et Panorama, som minder mig om Livet paa Rue de Vera i Konstantinopel, at sidde i Strøgtiden mellem 3 og 6 i en Kaffe paa Newstjans Prospekt eller Store Morstaja og betragte det voldsomt pulserende Liv, som rører sig i disse Dage, hooer Solen for første Gang i dette Foraar midt paa Dagen hooer Temperaturen nogle Grader over Frysdepunktet.

Som en myldrende Myretue driver Strømmen af det ene Fortov — det andet ligger øde og forladt af Guder og Mennefker. Strømmen er ikke farverig; det eneste, som lyster op med enformig Stærk, er de vellykkede øvrige Officerers lufsegraa Kapper og en enkelt dristig Dames stærfarvede Koble eller et Par Blomster paa en Nuffe eller Hat. Ellers mørkt Pelsvært!

Men Angifter og Stikfærd varierende som Figurer i et Kaleidostop. Der er Mand med Stæg jaa gnitrensede de fort og Djne, der er farlige i al deres brune Glans. Kvinder jaa blonde som Nordens hvide Sne og med milde blaå Djne, og andre jaa mørte, at den sorte Tegning paa Overlæben, der er Græterindernes Stærkhed, end ikke mangler. Italiens mørke Fjffsignomier og Nordens lyse har fat hin anden Stævne paa Petersborgs Newstjans; Perfers, Armeniere og Kaufmans' skenne Folkeslag mødes med Tatarer og de væmmeligste Mongoljæs, de stærkeste skarne Angifter og de vægste Træk følger forbi og forbi i Myretuen — og man fer og ser, vil ikke tro, at man kan er to Døgn's Rejse fra København og Kristiania.

Livet paa den travelslagte Rørebane overgaa alle andre Steders, jeg tænker. Der findes i Petersborg dobbelt saa mange Drofker, som der er Mennefker i Svanborg. Vognen er lille, paa Samfundslig, og Hesten er stor. . . . Den Gurt, hooert et saadant Kæretøj hooelst farer ned ad Strøget, er et Sjn, der kan jaa en Hestehenders Hjerte til at banke. . . .

I det daglige Liv mærker man kun lidt — for ikke at sige slet ikke — til nogen Gøring eller Uro. Tværtimod, Livet former sig her i Ruslands Hjerte roligt og naturligt med et ikke ringe Præg af Tilfredsbed og Humør. Og jeg har i alt Fald paa eet Omraade under mit Ophold her faaet et Indtryk af det gode, som har givet mig et Indblik i russisk Høstbed, bedre end jeg vilde have modtaget det ved et helt Aars Rejse rundt i Landet.

I det tabrifte Pala har jeg besøgt en Husflidsudstilling, som overgaaer alt, hoo jeg har set af denne Art. Et Pala med Kamperum var stult fra Gulv til Loft med russiske Vænder's Haandarbejder. Tapper fra Kaufmans, Sværarbejder fra Botkara, Træarbejder fra Finland, Kurvefletning fra Sibirien, Træ og Metaller, Ben og Læder, alle Jordens og Høvet's og Bjergenes Produkter var forarbejdede til en Fuldbkommenhed, som talde frem for mig et hidtil uanet Billede af Vænderens Liv. En Rejse fra Jshavet til det sorte Hav, fra Østersen til det hvide Ocean kunde man foretage ved at gaa igennem denne Husflidsudstilling. . . .

Og vil man jaa et andet Billede af den jævne Befolkning, jaa gaa hen i Museerne, i Alexander den Tredies storsaaet herlige Museum for russisk Kunst, i "Eremitaazhen", der ejer en Samling klassisk Kunst af overordentlig Værdi, eller i det aldeles fuldbommet ordnede zoologiske Museum, som alle med stor Liberalitet er aabnede gratis for Publikum.

Endnu bedre kan man maatte studere den jævne Petersborgerbefolkning's Liv i "Narotni Dom" (Folkeets Hus), som den nuværende Kæjser har oprettet. "Folkeets Hus" er et Palads af Jern og Sten, vældigt i sit Omfang som et andet Krystallpalads. For en Entree, der hooer til 10 Ore, kan man komme ind. Under den vældige Glasstøppe er der lyst og varmt, Mennefemassen følger frem og tilbage, hooer paa Nuffiten, ser lidt paa vore stellige artistiske Præstationer, Studenter og Junkeren (d. v. f. Officersaspiranten), den russiske "Jens" og hans Pige, Arbejderen og Fabrikherren, fornemme og fattige imellem hooer andre befolker Aften efter Aften "Folkeets Hus". God Opera kan man høre om en ringe Ekstrabetaling, god og billig Mad kan man jaa fra et vældigt Kaffee, som ligger aabent ud imod Buffet'en, men Spirituøse Drikke, der er jaa mange Russers Ulykte, har Kæjseren forbudt i sit Hus, Folkeets Hus.

Boger

til nedsatte Priser. Redaktøren Priser er Netto, porto frit tilsendt, men gælder kun saalange Oplaget varer, da vi ikke kan staae flere til de Priser. Strio straks, hooer Bøgerne er udsolgt, de sælges hurtig. Listen forandres for hvert Nr.

Boger til nedsatte Priser.

Redaktøren Priser er Netto, porto frit tilsendt, men gælder kun saalange Oplaget varer, da vi ikke kan staae flere til de Priser. Strio straks, hooer Bøgerne er udsolgt, de sælges hurtig. Listen forandres for hvert Nr.

Krog Toning: Den kristelige Dogmatik. 1. Del 287 Sider, indb. \$1.80. 2. " 447 — 2.60. 3. " 410 — 2.30. 4. 1ste Halvbind 462 — 2.60. 4. 2det — 549 — 2.90.

Talt . . . \$12.20

Redfat til \$6.00.

Træk af Livet i Amerika, A. Kofving. Af Brevet til Hjemmet. Guldendafte Forlag. 178 Sider. 3 Omflag. Redfat jaa \$1.00 til 20c.

Er Kirken en guddommelig Organisation? af Pastor Jacobsen. 48 Sider. 3 Omflag. Redfat jaa 15c til 10c.

S. Heegaard. Om Intolerance især i Henseende til religiøs Overbevisning. 226 Sider i Omflag. Redfat jaa \$1.00 til 30c.

E. Hauch: Henrik af Ravaro. 144 Sider i Omflag. Redfat jaa 60c til 20c.

Fr. Krebs: Individualisme og Socialisme eller hvoertens det Danske Samfund for Liden arbejder. 145 Sider i Omflag. Redfat jaa 80c til 30c.

N. P. Madsen: Er det nyt? Indhold: Nye Toner, det gamle Menneftes Værd, hvad siger Striften, Den anden Side, Virkeligheder. 42 Sider i fint Omflag. Redfat jaa 15c til 10c.

Dr. Morten Luther: Udlæggelsen af de nye Bødsfælmer. Andet Oplag. 123 Sider i Omflag. Redfat jaa 50c til 20c.

G. Martensen. Dogmatisk Oplysninger. Andet Oplag. 104 Sider. 3 Omflag. Redfat jaa 60c til 20c.

Hauch. Samlede Romaner. 1.—7. Spv tyffe Bind i Omflag. Redfat jaa \$6.40 til \$4.00.

Vor Herres og Frelsers Jesu Kristi Liv, forfattet for Folket, bearbejdet efter det engleste og indledt med en Digteklus af Georg Overs, Præst ved St. Johannes Kirken i København, med Kort og over 100 Illustrationer efter de mest berømte Kunstnere; Været er solidt og fint indbunden, 792 Sider, hooer Side rigt forfattet med smagfulde kunsteriske Dekorationer. Redfat jaa \$5.60 til \$3.60.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.